

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

SOS Children's Villages Thailand

วารสารสำหรับผู้ให้การสนับสนุนเด็กในครอบครัวโสสะ
ประจำทุกหกเดือน ฉบับที่ 24 / เมษายน 2565

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

ชีวิตในหมู่บ้านเด็ก - หน้า 2

ความสำเร็จของลูกโสสะ - หน้า 4

เรื่องเล่าคนทำงาน - หน้า 5

น้องกุกโก๋ - สาวน้อยผู้ล่าฝัน สู่สนามแข่งนักเตะหญิง

“นักกีฬาฟุตบอล” เป็นอาชีพในฝันของเด็กผู้ชายหลายๆ คนมีเด็กชายจำนวนมากวิ่งไล่ลูกหนัง เพื่อให้ได้เติบโตขึ้นและหวังจะเป็นนักฟุตบอลให้ได้ ทว่ากีฬาชนิดนี้ไม่ค่อยเป็นที่นิยมในเด็กผู้หญิงมากนัก อาจด้วยสรีระของร่างกาย สภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย หรือแม้กระทั่งขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังจากสังคมทำให้ผู้หญิงเป็นได้เพียงแค่ผู้ชมริมขอบสนามเท่านั้น

น้องกุกโก๋ เด็กหญิงในวัย 11 ปี ที่มีนิสัย ร่าเริง สดใส มีมนุษยสัมพันธ์ มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลืองานคนรอบข้าง จึงทำให้เป็นคนที่มีเพื่อนเยอะ คือเด็กผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ที่ฝันมาโดยตลอดว่าจะต้องเป็นนักกีฬาฟุตบอลให้ได้

“ช่วงเวลาเย็นของทุกวัน ที่สนามฟุตบอลในหมู่บ้านฯ พวกหนูชอบมาเล่นฟุตบอลหรือบางครั้งถ้ามีคนมาเตะฟุตบอลน้อยก็เล่นฟุตบอลแทนค่ะ โชคดีถึงแม้ว่า จะมีโรคโควิด-19 กำลังระบาดหนักในขณะนี้ แต่พวกหนูก็มีพื้นที่ให้ได้ออกกำลังกายเพื่อผ่อนคลายความเบื่อหน่ายจากการแค่อยู่นอกบ้านได้บ้าง”

ปกติแล้วหมู่บ้านเด็กโสสะจะมีการจัดกิจกรรมให้กับเด็กๆ อย่างสม่ำเสมอ เพราะเรารู้สึกว่ากิจกรรมต่างๆ ไม่ใช่ช่วยแค่เรื่องการผ่อนคลายความเครียดเท่านั้น บางกิจกรรมช่วยเสริมสร้างสมาธิ สร้างภูมิคุ้มกัน ทำให้มีสุขภาพกายใจที่ดี สอนให้เด็กฯ ได้เรียนรู้การเข้าสังคม มีความรักสามัคคี รู้ผิดหวัง รู้ภัย อีกทั้งยังมีการจัดกิจกรรมทางด้านกีฬา ซึ่งช่วยต่อยอดความฝันให้กับเด็กฯ อีกหลายคนในครอบครัวโสสะด้วย

คุณอาเจ้าหน้าที่ผู้คอยฝึกทักษะทางด้านกีฬาฟุตบอลให้กับเด็กฯ ในหมู่บ้านเด็กโสสะกล่าวถึงน้องกุกโก๋ว่า

“น้องกุกโก๋เป็นเด็กที่มีความสนใจด้านกีฬาทุกประเภท แต่ที่เขาชื่นชอบมากเป็นพิเศษ ก็จะเป็นกีฬาฟุตบอล หรือไมก็ฟุตบอล น้องไม่เคยพลาดที่จะเข้าร่วมฝึกฝนทักษะ มีความกระตือรือร้นและลงแข่งตามโปรแกรมที่ทางเราจัดให้สามารถเล่นได้เกือบทุกตำแหน่ง ถือว่าเป็นเด็กที่น่าปลื้มใจที่ได้ไปตามฝันทางการกีฬาที่เขาตั้งใจไว้”

“ตำแหน่งที่หนูชอบมากที่สุดคือกองหลังค่ะ เพราะจะสามารถช่วยนายประตู ป้องกันการเสียประตูได้ด้วย และถ้าอนาคตหนูเรียนจบระดับประถมศึกษาแล้ว ก็อยากเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เน้นด้านกีฬา เพราะหนูอยากเป็น นักกีฬาฟุตบอลจริงๆ และถ้าความฝันเป็นจริง หนูเรียนจบหรือทำงานแล้ว ก็จะ กลับมาสอนน้องๆ ในหมู่บ้าน หรืออาจจะได้ส่งต่อความรู้ทั้งหมดที่มี ไปช่วยเหลือ คนอื่นที่มีความฝันเหมือนกันต่อไปค่ะ”

สำหรับคุณแม่อัมพร แม่โสสะผู้ให้การเลี้ยงดูน้องกุกโก่มาตั้งแต่วัยแบเบาะ “แม่อยากให้น้องมีความสุขกับการเรียนที่ได้เลือกในสิ่งที่ชอบ เพราะเขาจะได้ไม่รู้สึก กัดค้น เพื่อจะได้เรียนสูงสุดตามกำลังความสามารถที่เขาถนัดค่ะ”

เส้นทางของนักเตะหญิง ที่ชื่อว่า “กุกโก่” นี้ อาจจะยังไม่ได้เริ่มต้น และไม่ว่าใน

อนาคต เส้นทางนักเตะจะเป็นจริงตามหวังหรือไม่ก็ตาม ฝันที่เกิดขึ้นแล้วและ เป็นจริงในวันนี้ คือ น้องมีปัจจุบันที่ได้คิดและทำเต็มที่ในสิ่งที่ตนรักในจังหวะเวลา ที่เอื้ออำนวย ได้ฝึกฝนพัฒนาความสามารถเฉพาะตัวด้านกีฬาที่ชอบ มีกำลังใจ ในตนและจากผู้คนรอบข้าง และที่สำคัญที่สุดคือผู้มีจิตเมตตาที่ให้การสนับสนุน เลี้ยงดูทุกๆ โสสะอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด เป็นแรงขับเคลื่อนต้นทางท่ามกลาง โลกแห่งความสุขในหมู่บ้านโสสะ กับโอกาสในการดำเนินชีวิตบนหนทางที่น้อง ได้เลือกเองตามต้องการ

หมายเหตุ:

ชื่อของเด็กในบทความนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงตาม ความเหมาะสม เพื่อเป็นไปตามนโยบายคุ้มครองสิทธิเด็ก

เส้นทางชีวิตที่เราต้องเป็นผู้เลือก น้องแก้ว ปัญญวิชยา ฤทธิยืนยง

ในการเดินทางบนเส้นทางที่เรียกว่า “ชีวิต” อาจมีหนทางหลากหลายกว่าที่แต่ละคนจะไปถึงยัง “จุดหมาย” ที่คิดฝันไว้และระหว่างหนทางเหล่านั้น ต่างคนต่างได้เก็บเกี่ยวมุมมองชีวิต ความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ ผ่านการคิดและทำ ผสานด้วยจินตนาการ สังคมเป็นเสียงเพื่อก้าวเดินให้ถึงเส้นชัยของแต่ละคน

เช่นเดียวกับ “น้องแก้ว” ปัญญวิชยา ฤทธิยืนยง อีกหนึ่งความสำเร็จของลูกโสสะจากหมู่บ้านเด็กโสสะ เชียงราย ที่จบการศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพื่อเป็นนางพยาบาล แต่ด้วยเส้นทางชีวิตหักเห จากสถานการณ์โควิด-19 จนปัจจุบันผันตัวเองมาเป็นครูสอนภาษาอังกฤษออนไลน์ และยังเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว ผู้กำลังปลูกปั้นผลิตภัณฑ์ชิ้นแรกที่เป็นผลงานแห่งความภาคภูมิใจของเธอและน้องสาวไปพร้อมกันด้วย

ช่วยเล่าชีวิตในวัยเด็กให้ฟังหน่อยค่ะ

หนูเข้ามาอยู่ในครอบครัวโสสะเมื่ออายุ 10 ขวบ พร้อมกับพี่น้องอีก 3 คน ซึ่งเป็นพี่น้องที่ร่วมสายเลือดกัน ช่วงแรกที่เข้ามาอยู่ก็ต้องปรับตัว เพราะแปลกที่แปลกทาง ในใจก็กลัวๆ กลัวๆ แต่ด้วยเรามีพี่น้องมาด้วยกัน และในหมู่บ้านก็จะมีเด็กๆ เยอะ จึงทำให้เราปรับตัวได้เร็ว เพราะกิจกรรมของเด็กๆ ที่ว่างเว้นจากการเรียนและทำงานบ้านเสร็จก็จะวิ่งเล่น มันเป็นความรู้สึกที่สนุกมากๆ และทำให้เรามีความสุขโดยไม่ต้องใช้ชีวิตอย่างหวาดกลัว กลัวที่จะอด กลัวที่จะไม่มีใครอีกต่อไปค่ะ

การเป็นลูกโสสะ น้องแก้วรู้สึกขาดอะไรในชีวิตไปไหม หรือรู้สึกกดดันในเรื่องอะไรบ้างหรือไม่

ไม่มีเลยค่ะ คิดแต่ว่าเราโชคดี โชคดีกว่าใครหลายๆ คน มีช่วงชีวิตในวัยเด็กที่เปี่ยมไปด้วยความสุข ได้กินอิ่ม นอนหลับอย่างสนิทใจสบายใจ และที่สำคัญเราได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงสุดจนจบปริญญาตรี ถึง

แม้เราจะมีเงื่อนไขการใช้ชีวิตแต่หนูก็ไม่รู้สึกกดดัน คิดแค่ ว่า เมื่อมีโอกาสเข้ามา เราจะรีบคว้ามันไว้ที่ไหนมีกิจกรรมให้เข้าร่วม ถึงแม้ไม่มีใครไปกับเรา เราก็จะไป (หัวเราะ)

พอเรียนจบแล้ว ถึงเวลาที่จะต้องออกมาใช้ชีวิตดูแลตัวเองนอกหมู่บ้าน น้องแก้วทำอะไร และรู้สึกอย่างไร

พอเรียนจบแล้วรู้สึกโดดเดี่ยว เหมือนกับว่าเราอยู่ตัวคนเดียว ครอบครัวใหญ่ที่เราเคยอาศัยอยู่ด้วย ก็จะไม่ได้อยู่ด้วยกันแล้ว แต่พอออกจริงๆ ก็ยังมีน้ำใจเจ้าหน้าที่ในหมู่บ้านโทรศัพท์ มาถามสารทุกข์สุกดิบเสมอว่า เป็นอย่างไรบ้าง? ก็ทำให้เราสัมผัสได้ถึงความรักห่วงใยนั้น และก็คิดว่าถึงเวลาแล้ว เราเรียนจบแล้ว ก็ต้องออกมายืนด้วยตัวเองให้ได้ (ร้องไห้) เพราะสิ่งที่หมู่บ้านเด็กโสสะกำลังทำ คือ ช่วยเหลือเด็กๆ อย่างพวกหนู ให้ได้เติบโต ได้รับการศึกษา จนถึงวันที่มีความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพ ดูแลตัวเองเป็นทรัพยากรคุณภาพในสังคมนี้ได้

จากเด็กที่ไม่มီးอะไรเลยในชีวิต แต่ทุกคนก็ยอมเหน็ดเหนื่อย และมีผู้คนจำนวนมากกรุณามอบ “โอกาส” เพื่อพวกเรา ดังนั้นเราต้องอยู่ให้ได้ และต้องมุ่งมั่นพัฒนาชีวิตตัวเองให้ดีที่สุดเท่าที่สามารถค่ะ

ตอนนี้น้องแก้วทำงานอะไรอยู่ค่ะ

ช่วงเย็น จะสอนภาษาอังกฤษออนไลน์ค่ะ และอีกงานหนึ่งที่ทำอยู่คือ ธุรกิจลิปสติก โดยร่วมกันทำกับน้องสาว ซึ่งที่จริงเริ่มทำกันมาตั้งแต่หนูยังเรียนพยาบาลแล้วค่ะ

น้องแก้วเรียนจบพยาบาล ทำไมจึงไม่ได้ทำงานตามสายงานตรงกับที่เรียนมาค่ะ

ช่วงที่หนูเรียนจบมา เป็นช่วงที่โควิด-19 ระบาดหนักมากค่ะ ตามโรงพยาบาลต่างๆ จึงยังไม่ค่อยรับเด็กจบใหม่เข้าทำงาน ระหว่างนั้นก็เลยคิดว่าเมื่อเรียนจบ

แล้ว เราจะทำอะไรก่อนดีนะ หนูเห็นรุ่นพี่เราหลายคนเขาเปิดกลุ่มสอนภาษาอังกฤษออนไลน์ เริ่มแรกในกรุ๊ปที่เปิดเรียน มีแค่ประมาณ 10 กว่าคน แต่ปัจจุบันมีสมาชิกกลุ่มประมาณ 30,000 คนแล้วค่ะ ชื่อกรุ๊ปเรียนในเฟซบุ๊กคือ Free English Class เรียนภาษาอังกฤษฟรี (มีในโลก) เป็นกรุ๊ปที่เปิดให้คนที่สนใจ ได้เรียนฟรีๆ นะคะ แต่ถ้าใครสนใจมากกว่านั้น ก็ต่อยอดเรียนเพิ่มเติมได้ค่ะ นั่นเป็นจุดเริ่มต้นให้หนูได้มาทบทวนตัวเองใหม่อีกครั้งว่า บางครั้งที่สถานการณ์ไม่เป็นไปตามแผนการที่คิดไว้ เราอาจต้องเลือกทำอะไรสักอย่างที่เรารักก่อน หรือเห็นความเป็นไปได้ก่อน ในขณะที่เวลาและโอกาสเอื้ออำนวย

นอกจากการสอนภาษาอังกฤษออนไลน์ในช่วงเวลาเย็นแล้ว ระหว่างวันหนูก็ทำธุรกิจส่วนตัว คือ ลิปสติกที่ทำกับน้องสาวค่ะ งานนี้เป็นสิ่งที่ทำพยายมากสำหรับพวกเรา เพราะได้เรียนรู้กันด้วยตัวเองในเกือบทุกขั้นตอน ตั้งแต่วางแผนการทำงานร่วมกันทั้งหมด หาบริษัทที่ผลิตลิปสติก มีการทดสอบผลิตภัณฑ์ วางแผนการตลาด หานางแบบกันเอง มีจดทะเบียนขออนุญาตผ่าน อย. โดยบริษัทที่ผลิต ช่วยให้คำแนะนำเพิ่มเติมในส่วนงานเฉพาะทางต่างๆ ตอนนั้นก็จดทะเบียนสินค้าส่วนบุคคลไปก่อน ซึ่งชื่อสินค้าก็ใช้ชื่อ Wania Supper Matte ค่ะ เป็นงานที่หนูและน้องภาคภูมิใจ และลุ้นให้เกิดผลสำเร็จตามที่พวกเราทุ่มเทกันมา

เรื่องที่ยากแบ่งปันจากการเป็นลูกโสสะ

สิ่งที่หนูเรียนรู้จากการเป็นลูกโสสะมาโดยตลอด คือ การเป็น “ผู้ให้” เรียนรู้เรื่องนี้จากผู้ใหญ่ใจดีหลายๆ คน ที่มอบโอกาสแห่งชีวิตให้พวกเรา มีเหตุการณ์ครั้งหนึ่งที่หนูได้มีโอกาสต้อนรับคณะผู้ใหญ่ใจดี และหนูจำได้ว่าหนูบอกผู้ใหญ่ไปว่า ตอนนั้นหนูเป็นได้แค่ผู้รับ เมื่อวันหนึ่งที่หนูพร้อมแล้วหนูก็อยากเป็นผู้ให้เหมือนกัน

ที่สุด หนูขอขอบพระคุณในจิตเมตตาที่ทุกท่านมอบให้ลูกโสสะมาโดยตลอด ในวันที่หนูก็หวังว่าท่านจะ “ได้เห็นสิ่งที่ท่านช่วยเหลือหลอมพวกเรามา ว่าไม่ได้สูญเปล่า และทุกๆ เส้นทางชีวิตที่หนูเลือกเดิน ก็จะทํา มันให้เต็มที่เสมอค่ะ 🙏🏻

นี่เป็นเพียงหนึ่งตัวอย่างของความสำเร็จลูกโสสะ ที่ได้รับการสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กอย่างต่อเนื่องจากผู้มีจิตเมตตาตลอดมา ปัจจุบันมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ มีเด็กที่อยู่ในการดูแลประมาณ 700 คน และได้ส่งมอบเด็กที่สามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ อยู่ร่วมกับสังคมกว่า 500 คน

เอาใจเขามาใส่ใจเรา จะวัยไหน ก็อยู่ร่วมกันได้ แม่อ้อย- ลักษณ์ เลื่อนล่อง (แม่โสสะ)

“แม่เราเข้าใจพื้นฐานของชีวิต จากชุดประสบการณ์ที่เราเคยผ่านมา ก่อนแต่เราจะตัดสินใจเรื่องราวทั้งหมดจากประสบการณ์ที่เราผ่านมาทั้งหมดไม่ได้ ต้องให้ออกาสลูกได้เรียนรู้ถูกผิดด้วยตัวของเขาเอง ส่วนตัวเราทำได้แค่เป็นผู้คอยแนะนำ ให้กำลังใจ และช่วยเหลือในวันที่เขาต้องการ เพราะชีวิตนี้เป็นของลูก”

คำบอกเล่าจากแม่อ้อย-ลักษณ์ เลื่อนล่อง ที่กำลังสะท้อนให้เราได้เข้าใจถึงการลด “ช่องว่างระหว่างวัย” ในการเลี้ยงดูลูกในครอบครัวโสสะ

ช่องว่างระหว่างวัย หรือ Generation Gap เป็น

ปัญหาที่เกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัย หนึ่งในสาเหตุของการเกิดความขัดแย้งในทุกสังคม ตั้งแต่ครอบครัวที่ทำงาน รวมไปถึงการดำเนินชีวิต ถ้าหากเราจัดการกับปัญหาช่องว่างระหว่างวัยนี้โดยไม่เหมาะสม หรือมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา แล้วปล่อยให้ผ่านเลยไป ก็อาจจะส่งผลให้เกิดความขัดแย้ง จนลูกกลายมาเป็นเรื่องใหญ่โตเกินแก้ไขไปในที่สุด

“ความท้าทายของการเป็นคุณแม่โสสะสำหรับแม่แล้วนั้น คือการที่ต้องเลี้ยงลูก 8-10 คน แต่ละคนแตกต่างกันมา เมื่อลูกคนนี้ออกจากการเลี้ยงดูของครอบครัวโสสะไปแล้ว ก็รับเด็กใหม่เข้ามาอยู่แทน เป็นการเลี้ยง

ลูกแบบไม่มีที่สิ้นสุด และลูกๆ จะมีหลายช่วงวัย ตั้งแต่แบบเขาจนถึงปริญญาตรี ต้องดูแลและใส่ใจทุกรายละเอียดของเขา ไม่ว่าจะกิน จะนอน จะไปโรงเรียน หรือทำอะไร แล้วส่งพวกเขาให้ถึงจุดหมายปลายทางสามารถเลี้ยงดูตัวเอง และอยู่ร่วมกับผู้คนในสังคมนี้ได้อย่างปกติสุขที่สุด”

“หากพูดถึงหัวอกของคนเป็นแม่ พอพวกเขาเข้ามาเป็นลูกเราแล้ว เราก็มักจะรักและหวังดี แต่เรื่องเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่เราต้องคิดและระวังอยู่เสมอ เพราะบางครั้งอาจทำให้เขาไม่เข้าใจ ถ้าหากเราไม่มีการพูดคุยกัน เราจะดูเป็นคนที่ยุ่งวุ่นวายในชีวิตของเขามากเกินไป แต่ในบางเรื่องก็ต้องใช้เวลา ให้ลูกได้มีโอกาสรู้ชีวิต เขาถึงจะเข้าใจในความห่วงใยที่เรามา หรืออย่างเรื่องที่เขาเรียนไม่เก่ง เราไม่จำเป็นต้องไปกดดัน แค่ ‘เข้าใจ’ และทำให้เขาผ่านมันไปให้ได้ก็พอ”

“เราเลี้ยงลูกหลายคน ‘การจัดการกับอารมณ์ของตัวเองเราเอง’ เป็นสิ่งสำคัญ เวลาที่เจอกับเรื่องที่ไม่ค่อยดี เราต้องหยุดนิ่งและตั้งสติ ทบทวนกับสิ่งที่เกิดขึ้น ก่อนที่จะไปพูดคุยกับลูก เพราะเราโตกว่าเขา จะไปทะเลาะกับลูกมันไม่ใช่วิธีการที่ดี มีแต่จะสร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นในครอบครัว”

“หรือหากพูดไปถึงเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตรงจุดนี้เราต้องเป็นคน ‘ปรับตัวเข้าหาลูก’ อยากเข้าไปอยู่ในสังคมของพวกเขา ก็ต้องเรียนรู้และพยายามเข้าใจ ถ้าไม่ได้จริงๆ อย่างเรื่องแอปพลิเคชันบางตัว แม่ก็ขอให้ลูกช่วยสอน กลายเป็นว่า เรามี ‘กิจกรรมให้ทำร่วมกัน’ ลูกก็จะรู้สึกว่าเขาสำคัญสามารถช่วยเหลือแม่ได้”

เรื่องวัยที่แตกต่างกัน อาจไม่ใช่ปัญหาที่สำคัญ ถ้าเรารู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ช่องว่างระหว่างวัย ก็จะแคบลงและหมดไป ถึงต่างวัย ก็สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข 🧑🏻‍🤝‍🧑🏻

โครงการส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับครอบครัว (Family Strengthening - FS)

การทำงานของมูลนิธิเด็กโสสะฯ นอกจากจะช่วยเหลือเด็กๆ ที่สูญเสียบิดามารดา ขาดญาติมิตรให้ได้เติบโตขึ้นภายใต้ครอบครัวทดแทนแล้ว เรายังได้ขยายความช่วยเหลือไปยังครอบครัวของเด็กๆ ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบริเวณใกล้เคียงหมู่บ้านเด็กโสสะ ภายใต้ โครงการส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับครอบครัว (Family Strengthening) โดยให้การสนับสนุนด้านอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการ และความถนัดของคนในชุมชนเป็นหลัก ซึ่งเราเชื่อว่าเมื่อครอบครัวและชุมชนมีความเข้มแข็งแล้ว โอกาสที่เด็กๆ จะถูกทอดทิ้งก็จะลดปริมาณลง และเด็กๆ จะได้เติบโตขึ้นในครอบครัวของตนเองอย่างมีความสุข

ดังเช่น ครอบครัวของ “น้องเฟิร์ส” เด็กชายตัวน้อยที่อาศัยอยู่ในชุมชนชาวอาข่า ตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เดิมทีครอบครัวนี้ไม่มีสมาชิกทั้งหมด 5 คน มีพ่อ แม่ และลูก อีก 3 คน โดยน้องเฟิร์สเป็นคนสุดท้าย

ครอบครัวนี้มีรายได้มาจากพ่อที่ไปทำงานอยู่ในร้านอาหารแห่งหนึ่งในตัวเมือง จังหวัดเชียงราย แต่ด้วยสถานะเศรษฐกิจ รวมถึงการระบาดหนักของโรคโควิด-19 ทำให้ร้านอาหารปิดตัวลงจึงทำให้ไม่มีรายได้เข้ามาใช้จ่าย

ครอบครัวของน้องเฟิร์สได้รับการช่วยเหลือจากทางมูลนิธิเด็กโสสะฯ โดยการทำงานผ่านทางหมู่บ้านเด็กโสสะเชียงรายอีกครั้ง โดยเข้าไปมอบพันธุ์ปลาตก จำนวน 200 ตัว เพื่อให้เป็นต้นทุนในการเสริมสร้างอาชีพเพื่อให้มีรายได้เข้ามาในครอบครัว พร้อมทั้งให้ความรู้ในเรื่องการเลี้ยงปลา

พ่อของน้องเฟิร์ส “ผมก็ได้ปลาดุกนี้แหละครับที่คอยมาจูนเงือกปากท้องของทุกคน บางวันถ้าเราไม่ได้เอาปลาไปขายก็ยิ่งเอาปลามาไว้ทำกับข้าวให้ลูกกิน รายได้จาก การขายปลาผมก็เก็บเงินบางส่วนไว้เป็นทุนในการซื้ออาหารปลา และเตรียมซื้อ ปลารุ่นใหม่มาลงบ่อ เพื่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนครับ”

“ความฝันของคนเป็นพ่อก็คงไม่มีอะไรมากนอกจากอยากให้ลูกได้มีโอกาสเรียน หนังสือสูงๆ มีความรู้ มีงานทำดีๆ จะได้ไม่ต้องมาลำบากเหมือนพ่อครับ และผม ก็ต้องขอบคุณทางมูลนิธิเด็กโสสะฯ และน้ำใจจากผู้ใจบุญทั้งหลายที่ได้ทำให้เกิด โครงการที่ดีๆ ออกช่วยคนยากไร้อย่างพวกเราครับ ขอขอบคุณครับ!”

การลงทุนที่คุ้มค่า คือการ “ให้” อนาคต

ในชีวิตเราไม่มีทางรู้อนาคตได้เลยว่า สิ่งที่ได้ลงทุนไปนั้น จะผลิตดอกออกผลมาเป็นเช่นไร? เพราะในทุกการลงทุนย่อมมีความเสี่ยงเสมอ แต่การลงทุนของคุณปรัชญาชัยโตไม่เป็นเช่นนั้น เมื่อได้บริจาค เพื่อ “ลงทุนให้กับอนาคตของเด็ก” นับ 700 คนที่อยู่ในครอบครัวโสสะ ให้พวกเขาได้มีโอกาสเติบโตอย่างมีคุณภาพในสังคม ซึ่งนับเป็น “การลงทุนที่คุ้มค่า” แล้วตั้งแต่ช่วงเวลาที่ได้ตัดสินใจนั่นเอง

รู้จักมูลนิธิเด็กโสสะฯ ได้อย่างไร?

ด้วยความที่ฉันลูกเล็ก เลยรู้สึกว่าจะอยากจะทำโอกาสให้กับเด็กคนอื่น ๆ ด้วย เราได้ลองหาข้อมูลผ่านทางอินเทอร์เน็ต จนได้พบกับเว็บไซต์ของมูลนิธิเด็กโสสะฯ รู้สึกสนใจในการทำงานเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กกำพร้า เด็กที่ขาดโอกาสในสังคม ซึ่งตรงกับจุดประสงค์ที่เราต้องการพอดี จึงไม่ลังเลที่จะทำการสมัครเพื่อบริจาคอย่างต่อเนื่อง มาถึงวันนี้ก็เกือบ 2 ปีแล้วครับ และนอกจากจะได้ช่วยเหลือเด็กๆ แล้วยังสามารถลดหย่อนภาษีได้อีกด้วย อันที่จริงเรื่องการลดหย่อนภาษีนั่น เป็นเสมือนผลพลอยได้ที่เพิ่มเติมมา เพราะเรามองว่าการได้เป็นส่วนหนึ่งเพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ นั้นสำคัญกว่า

หลังจากได้รับข่าวสารจากทางมูลนิธิฯ แล้ว รู้สึกอย่างไรบ้าง?

รู้สึกดีที่เห็นว่า เด็กได้มีโอกาสเข้ามาอยู่ในครอบครัวโสสะ ได้อยู่ในกรอบของสังคมที่จะช่วยเลี้ยงดูและพัฒนาเขาไปในทางที่ดีขึ้น หากไม่ได้รับการช่วยเหลือ เด็กเหล่านั้นอาจจะกลายเป็นเด็กที่ไร้โอกาส และถูกชักจูงไปในทางที่ผิด หรือทำเรื่องที่ไม่ดี เราต้องยอมรับว่า สังคมเรายังไม่สามารถให้การช่วยเหลือดูแลเด็กที่ขาดโอกาสได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพที่เหมาะสม สิ่งที่เราทำได้ก็คือการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยกระจายความเท่าเทียมให้กับสังคมแม้เพียงสักนิดก็ยังดี การมีมูลนิธิเด็กโสสะฯ จะช่วยให้เด็กได้มีโอกาสที่สอง เพื่อเติบโตไปเป็นประชากรที่มีคุณภาพคนหนึ่งในสังคม

สิ่งที่ยากแบ่งปัน หรือเรื่องราวที่อยากบอกเล่าสู่ผู้อื่น

เรามองว่าไม่ใช่แค่ “การบริจาค” แต่คือ “การลงทุน” ให้กับเด็กที่เป็นอนาคตของชาติ ทำให้เขาได้รับการเลี้ยงดูปลูกฝังอย่างมีคุณภาพ ได้รับการศึกษา และเติบโตมาเพื่อพัฒนาสังคมที่เราอาศัยอยู่ วันหนึ่งเขาอาจจะกลายเป็นประชากรที่ดี และกลับมาช่วยเหลือเราโดยที่เราไม่รู้ตัวก็ได้ครับ 🙏

“โอกาส” เพื่อการเรียนรู้และเติบโตสมวัย คือ สิ่งที่เด็กทุกคนควรได้รับ

“ด้วยความที่เป็นแม่คน ยิ่งทำให้รู้สึก ว่า ‘โอกาส’ เป็นสิ่งสำคัญที่เด็กทุกคนควรได้รับ เราอยากเป็นหนึ่งในกระบอกเสียง เพื่อช่วยให้เด็กๆ ได้รับความช่วยเหลือมากกว่านี้ อยากให้เด็กที่ขาดโอกาส ได้รับการเติมเต็ม ได้ทำกิจกรรม เรียนรู้ และเติบโตตามวัยที่ควรจะเป็น”

เสียงจาก คุณชนิตา ใจเย็น กล่าวถึงเหตุผลที่ตัดสินใจร่วมบริจาคอย่างต่อเนื่องให้กับมูลนิธิเด็กโสสะฯ ตั้งแต่วันที่ได้พบกับเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ภาคสนามที่บริเวณถนนนิมมานาฯ จังหวัดเชียงใหม่ จนถึงวันนี้ เป็นเวลา 2 ปีกว่าแล้ว แต่ความตั้งใจที่จะช่วยเหลือเพื่อแบ่งปันให้กับเด็กที่กำพร้าขาดโอกาสในครอบครัวโสสะนั้น ยังคงเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ

“โดยปกติจะได้รับข่าวสารจากทางมูลนิธิฯ อยู่เสมอ รู้สึกชอบมากเพราะทำให้ได้เห็นเรื่องราวความเป็นไปในมูลนิธิฯ ได้เห็นชีวิต เห็นความเติบโต ความสำเร็จของลูกโสสะ พอได้เห็นที่เราเองก็สามารถเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยมอบโอกาสให้กับเด็กที่เขาต้องการความช่วยเหลือเหล่านี้ แม้จะไม่มากมายแต่ก็ทำให้รู้สึกอิ่มเอมใจ ทำให้เกิดความตั้งใจมากขึ้นว่า เราอยากจะช่วยเหลือให้เด็กทุกคนมีชีวิตที่ดีแบบนี้ต่อไปเรื่อยๆ เพราะแม่เด็กคนหนึ่งจะได้เติบโต ออกไปมีชีวิตด้วยตนเองในสังคมแล้ว แต่ก็ยังมีเด็กคนใหม่ๆ เข้ามาสู่ครอบครัวโสสะอีก อย่างน้อยเราก็ได้เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนให้ทางมูลนิธิฯ ได้คงอยู่ เพื่อช่วยเหลือเด็กที่ขาดโอกาสเหล่านี้”

“สำหรับตัวเราเองคิดว่าพอลูกสาวโตขึ้นมากกว่านี้และมีโอกาส ก็อยากจะพาเขาไปเยี่ยมชม ไปรู้จักกับหมู่บ้านเด็กโสสะ เราอยากสอน อยากปลูกฝังให้เขาได้มีจิตเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ เมื่อเขาเติบโตขึ้นและมีกำลังที่เพียงพอ ก็อยากให้แบ่งปันโอกาสกับคนอื่น ๆ ต่อไป” 🙏

ขอบคุณ ที่ทำให้หนูมีวัยเด็ก ที่เปี่ยมสุขอีกครั้งหนึ่ง

สารจากกรรมการอำนวยการ

เรียน ท่านผู้มีจิตเมตตา

นับตั้งแต่วันที่มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ได้เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อ 51 ปีที่แล้ว จนถึงวันนี้ มีเด็กยากไร้สูญเสียบิดามารดา ขาดญาติมิตร ที่ได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวโสสะ จนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงดูตัวเองในสังคม ได้แล้วมากกว่า 500 คน และในปัจจุบันยังมีเด็กอีกกว่า 700 ชีวิต ที่อยู่ในการเลี้ยงดูของครอบครัวโสสะในหมู่บ้านเด็กโสสะทั้ง 5 แห่งทั่วประเทศได้แก่ บางปู สมุทรปราการ, หาดใหญ่ สงขลา, หนองคาย, เชียงราย และภูเก็ต

การดูแลชีวิตของเด็กๆ นั้น ต้องใช้ความทุ่มเท และเอาใจใส่ในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษา ที่จะช่วยให้เด็กๆ เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่าและคุณภาพ

เด็กโสสะทุกคนนอกจากจะได้รับการศึกษาตามหลักสูตรชั้นเรียนมาตรฐาน ยัง จะได้รับการส่งเสริมให้เรียนรู้ทักษะด้านต่างๆ ตามความถนัด เช่น กีฬา ศิลปะ ภาษา ฯลฯ รวมไปถึงการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและความกตัญญูให้เป็นพื้นฐานประจำใจของเด็กโสสะทุกคน

สุดท้ายนี้ ผมหวังว่าท่านจะมีความสุขกับการอ่านเรื่องราวที่น่าประทับใจในวารสารฉบับนี้ และอ้อมเอมใจที่ท่านได้เป็นส่วนสำคัญในการสร้างอนาคตที่สดใสให้กับเด็กๆ ผมขอขอบพระคุณผู้มีจิตเมตตาทุกท่าน ที่ช่วยสนับสนุนเลี้ยงดูลูกโสสะอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดให้โอกาสพวกเขาได้เดินตามเส้นทางแห่งฝันเพื่อเติบโตขึ้นเป็นคนดีที่มีคุณภาพและเป็นพลังสำคัญให้กับสังคมเราต่อไปครับ

ขอแสดงความนับถือ

นายธนา เตรีตณชัย
เลขาธิการ / กรรมการอำนวยการ
มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ

ร่วมติดตามเราได้ที่

www.facebook.com/sosthailand

@sosthai

@sosthailand

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ

@sosthailand

www.sosthailand.org

“เพื่อให้เป็นไปตาม พรบ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ผู้บริจาคสามารถแจ้งเปลี่ยนแปลง หรือ ระงับการนำข้อมูลไปใช้ได้ โดยแจ้งความประสงค์มายังมูลนิธิฯ”

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

วารสารสำหรับผู้ให้การสนับสนุนเด็กในครอบครัวโสสะ ประจำทุกหกเดือน ฉบับที่ 24 / เมษายน 2565 จัดทำโดย: แผนกพัฒนาทุนและการสื่อสาร สแกนลิขสิทธิ์ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พ.ศ. 2565 18 หมู่ 3 ซ.เทศบาล 27 (บุญศิริ) ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270 โทรศัพท์ 02-3801177 โทรสาร 02-7555576

สแกนเพื่ออ่านวารสาร